

Att skapa förtroende

Detta hände 1963, jag var då kadett på F 7 Såtenäs.

Fram på sensommaren anordnades det familjedag och där ingick bland annat en demonstration av räddningstjänsten i att släcka en flygplanbrand och rädda besättningen. Naturligtvis var syftet att vi och de anhöriga efter denna uppvisning skulle känna stort förtroende att vi blev väl omhändertagna om olyckan var framme.

Bakomliggande fanns nog en viss oro bland de anhöriga efter ett stort antal haverier med A32 Lansen på F 7 åren dessförinnan. De flesta av dessa hade ju hänt utanför flygfältet men visst hände saker också inne på området. Bland annat landade en 32:a, som fått motorstopp av att en tomhylsa gick in i motorn vid skjutning med automatkanon, tvärs fältet vid sidan av banan. En annan 32:a avbröt starten efter att efterbrännkammaren inte tände, bromsade hårt för att klara banslutet, taxade tillbaka till startläge och gjorde nytt startförsök men med samma resultat. Värmen som utvecklades i bromsarna vid de kraftiga inbromsningarna leddes upp i landställsbenen och på väg mot plattan fattade flygplanet eld.

Nu hade en utrangerad Lansen ställts upp och åskådarplatser iordningstälts. Tändvätska av något slag hälldes på flygplanet och det hela antändes. Larm gick. Tut – tut, nu kom brandbilarna och bråttom var det. En var nära att välta i taxibanekröken – brått – brått. Så körde man fram och började spruta skum. Vad de som sprutade och som var liksom inneslutna i ett moln inte såg, men som vi som publik såg, var att skummet på grund av motvinden inte nådde planet. Efter en stund och viss muntration var det någon ur publiken som påtalade detta för räddningspersonalen – då blev det tut – tut och så körde man runt och sprutade från andra hållet. När elden till största delen var släckt tog man sig med stege upp och började att bearbeta plexiglashuven med yxa. Vi som publik såg att yxhuggen också träffade dockan i huvudet. Plexiglaset var tydligen starkt och man fick jobba en del. När man fått upp ett mindre hål försökte man få ut dockan genom att lyfta i huvudet med den påföljden att huvudet lossnade. Bråttom – bråttom. En man rusar ner med huvudet och yxhuggen fortsatte och snart hade man fått ett så stort hål att man kunde ta tag i dockans axlar och lyfta ut den och ner på baren. När man sedan sprang därifrån – bråttom – bråttom – ramlade huvudet av baren och endast kroppen blev förd i säkerhet. Frid över detta minne.

Sam Hansson
Fd meteorolog F21